

Умѣрила право въ ржцетѣ не-
благодарника и той изпустналъ
юздитѣ и падналъ на земята.
Тогава Лъвската стѣпка бързо
отишелъ при него, взелъ коня и
паритѣ и помогналъ на ста-
реца да продължи пѣтя си.

И когато се връщалъ следъ
изпращането на стареца, той
видѣлъ, че водата въ кладене-
ца се е избистрила като сълза.
Тогава Лъвската стѣпка оти-
шелъ при дѣба и отъ тамъ се
примѣрилъ въ далечината, дете
била колибата на баща му.

Сега стрелата леко излетѣ-
ла и се забила право при кра-
ката на Орловото перо.

Все пакъ съ наведена глава

се върналъ при баща си Лъв-
ската стѣпка. Защото той раз-
бралъ сега, колко лошо било
това, което сторилъ съ инди-
еца Червения огънь и го било
срамъ отъ баща му.

Но стариятъ вождъ го посре-
щналъ и силно го прегърналъ.

— Сега, — казълъ той, — азъ
мога да се гордѣя вече съ тебе.
Съ едно добро ти поправи ви-
ната, що причини. И азъ за
винаги ти подарявамъ стома-
нената стрела. Съ нея можешъ
да олучишъ каквото искашъ и
на края на свѣта, стига да ис-
кашъ да извършишъ нѣщо ху-
баво. И тя ще ти донесе мно-
го щастие!

Емилъ Кораловъ

ПРОЛѢТЪ

Ехъ, че ми е мило, слънчицето ясно
ширнитѣ простори въ злато да залѣй
и подъ всѣка стрѣха птиче сладкогласно
пѣсенчица вита сладка да запѣй!

Цвѣтъ до цвѣтъ ще цвѣнатъ дървеса и клони,
въздухътъ ще блика чуденъ ароматъ,
дъхави снѣжинки вѣтрътъ ще рони
въ бѣло ще покрие крѣжката трева.

Весело ще припнатъ палави дечица
изъ поля, градини цвѣте да бератъ,
а край тѣхъ ще брѣмнатъ малкитѣ пчелици,
бѣли пеперуди вредомъ ще летятъ.

Ехъ, че ми е мило пролѣтното слънце
златнитѣ простори въ злато да залѣй,
стъбълце извило мъничкото зрънце
съ Божата закрила класъ ще залюлѣй!

Христина Стоянова